

Sygn. akt X Ga 322/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach, X Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: **SSO Iwona Wańczura (spr.)**

Sędziowie: **SO Barbara Przybyła**

SO Katarzyna Żymelka

Protokolant: **Joanna Skrzypczak**

po rozpoznaniu w dniu 21 lutego 2014 roku w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **Spółdzielni Mieszkaniowej (...)**
w G.

przeciwko **L. D. (D.)**

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 19 kwietnia 2013 roku

sygn. akt VII GC 219/13

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądza od pozwanego L. D. na rzecz powódki (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. kwotę 10 758,16 zł (dziesięć tysięcy siedemset pięćdziesiąt osiem 16/100 złotych) z ustawowymi odsetkami od kwoty 8 615,16 zł (osiem tysięcy sześćset piętnaście 16/100 złotych) od dnia 7 listopada 2012 roku oraz koszty procesu w kwocie 1 652 zł (tysiąc sześćset pięćdziesiąt dwa złote), a w pozostałym zakresie oddala powództwo;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powódki 444 zł (czteryście czterdzieści cztery złote) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego, a pozostałym zakresie oddala apelację;
3. nakazuje pobrać od powódki (...) Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G. na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Gliwicach) kwotę 633 zł (sześćset trzydzieści trzy złote) tytułem części opłaty od apelacji, od uiszczenia której pozwany był zwolniony.

SSO Barbara Przybyła SSO Iwona Wańczura SSO Katarzyna Żymelka

Sygn. akt X Ga 322/13

UZASADNIENIE

(...) Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w G. domagała się zasądzenia od L. D. kwoty 23476,95 zł. z ustawowymi odsetkami oraz kosztami postępowania. Twierdziła, że pozwany był członkiem zarządu (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G., przeciwko której powódka uzyskała tytuły egzekucyjne, lecz egzekucja z majątku Spółki okazała się w całości bezskuteczna.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Zarzucił, że funkcję prezesa zarządu Spółki (...) pełnił od 4 marca 2009 r. do 7 stycznia 2010 r., kiedy to złożył pisemną rezygnację, która tego samego dnia została przyjęta. Gdy pełnił tę funkcję sytuacja Spółki wyraźnie się pogorszyła, ale z jej ksiąg rachunkowych jednoznacznie wynikało, że nie osiągnęła ona wówczas jeszcze wskaźników, które obligowałyby zarząd do zgłoszenia wniosku o ogłoszenie upadłości. Pozwany wskazał również, że umowa najmu lokalu użytkowego zawarta między powodem a dłużną Spółką została zawarta pod wpływem błędu oraz z naruszeniem zasad współżycia społecznego.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd I instancji zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 23.476,95 zł z ustawowymi odsetkami co do kwoty 5.892,37 zł od 20 stycznia 2010 r. i od 13.047,58 zł od 30 czerwca 2010 r. oraz koszty procesu, dokonując na podstawie dowodów wskazanych w uzasadnieniu następujących ustaleń:

W dniu 11 lutego 2011 r. Sąd Rejonowy w Gliwicach wydał wyrok o sygn. akt VII GC 253/10, w którym zasądził od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rzecz powódki 5 892,37 zł z ustawowymi odsetkami od 20 stycznia 2010 r. oraz kosztami postępowania w kwocie 1467,00 zł, natomiast 28 marca 2011 r. wydał kolejny wyrok o sygn. akt VII GC 911/10, w którym zasądził od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G. na rzecz powódki 13047,58 zł z ustawowymi odsetkami od 30 czerwca 2010 r. oraz kosztami postępowania w kwocie 3070,00 zł. Powódka uzyskała tytuły wykonawcze i wszczęła postępowanie egzekucyjne przed Komornikiem Sądowym przy Sądzie Rejonowym w G. o sygn. akt Km 539/12 oraz Km 540/12. Postanowieniami z 30 czerwca 2012 r. postępowania te zostały umorzone z uwagi na fakt, iż w toku postępowania egzekucyjnego stało się oczywiste, że z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych. W trakcie postępowania egzekucyjnego kurator (...) Sp. z o.o. w G. poinformował Komornika, iż nie posiada informacji dotyczących dochodów dłużnika ani wiadomości z zakresu istnienia wierzytelności ani też numerów rachunków bankowych posiadanych przez dłużną Spółkę. Egzekucja z majątku dłużnej Spółki była bezskuteczna.

Prezesem zarządu (...) Sp. z o.o. w G. był pozwany w dacie powstania i istnienia zobowiązań od 19 marca 2009 r. do 8 kwietnia 2011 r. Zobowiązania spółki powstały każdorazowo z datą wymagalności czynszu najmu, a to 14 dni od daty wystawienia faktury. Ostatnia niezapłacona faktura została wystawiona 3 lutego 2010 r.

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd I instancji zważył, że pozwany ponosił odpowiedzialność za zobowiązania Spółki w wysokości kwot żądanych w pozwie przez powódkę, tj. za zobowiązania spółki istniejące w dacie pełnienia przez niego funkcji członka zarządu. Pozwany ze swej winy nie złożył skutecznie wniosku o ogłoszenie upadłości.

Roszczenie powódki uznał za uzasadnione w oparciu o przepis art.299 ksh. Pozwany nie wykazał, do czego był zobowiązany, aby w sprawie zaszyły przesłanki egzoneracyjne wskazane w § 2 tego przepisu. Pozwany nie udowodnił w żaden sposób, iż przestał pełnić funkcję prezesa zarządu dłużnej spółki 7 stycznia 2010 r. Z danych ujawnionych w Krajowym Rejestrze Sądowym jednoznacznie wynika, że sprawował ją od 19 marca 2009 r. do 8 kwietnia 2011 r. Jak wynikało z treści tytułów wykonawczych, zobowiązania spółki istniały w okresie pełnienia przez pozwanego funkcji prezesa zarządu dłużnej spółki.

O odsetkach Sąd I instancji orzekł na podstawie art. 481 kc, a o kosztach procesu – na mocy art. 98 kpc.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zarzucając mu:

- niedopełnienie wymogów art.328 kpc,

- naruszenie przepisów prawa materialnego – art.299 ksh przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie przez przyjęcie, że pozwany ponosi pełną odpowiedzialność za zobowiązania Spółki – bez analizy stanu faktycznego tak co do okresu odpowiedzialności jak i wysokości zobowiązania,

- sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego przez przyjęcie, że pozwany ponosi odpowiedzialność za zobowiązania Spółki do dnia 8 kwietnia 2011 r, pomimo, że złożył skuteczną rezygnację z funkcji prezesa w dniu 7 stycznia 2011 r.

Domagał się uchylecia wyroku w całości i oddalenia powództwa w całości, ewentualnie przekazania sprawy do ponownego rozpoznania i zasądzenia kosztów postępowania.

Podnosił, że wobec rezygnacji z funkcji prezesa krańcową datę jego odpowiedzialności stanowi 7 stycznia 2011 r. Zarzucił, że Sąd nie dokonał żadnej analizy wyroków wydanych przeciwko Spółce, nadto Spółka posiada majątek w postaci wierzytelności.

W odpowiedzi powódka wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania. Wskazując na prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu

I instancji podniosła, że zgłoszone w apelacji dowody należy uznać za spóźnione, przytoczyła argumenty, stanowiące polemikę z zarzutami apelacji.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja zasługuje częściowo na uwzględnienie, a to w zakresie wysokości zobowiązania obciążającego pozwanego.

Zgodnie z art.382 kpc sąd drugiej instancji orzeka na podstawie materiału zebranego w postępowaniu w pierwszej instancji oraz w postępowaniu apelacyjnym. Sąd Okręgowy dopuścił dowody z prawomocnego postanowienia sądu rejestrowego na okoliczność, w jakim okresie pozwany pełnił funkcję prezesa zarządu oraz z faktur, załączonych do pozwu w sprawie VII GC 911/10, która toczyła się przed Sądem Rejonowym w Gliwicach – dla ustalenia, w jakim terminie powstały zobowiązania dłużnej Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (...), w szczególności, czy przypadają na okres piastowania funkcji prezesa przez pozwanego.

Z tego pierwszego dowodu wynika ustalenie sądu rejestrowego o rezygnacji pozwanego z funkcji prezesa zarządu dłużnej Spółki w dniu 7 stycznia 2010 r. i przyjęciu jej w tym samym dniu przez zgromadzenie wspólników. Prowadzi to do wniosku o odpowiedzialności za zobowiązania Spółki powstałe do tego dnia. Niesłuszne jest stanowisko powódki, że w późniejszym okresie pozwany również ponosi tę odpowiedzialność z tytułu nieuiszczonych czynszów najmu z uwagi na zawarcie przez niego umowy najmu w lipcu 2009 r, skoro po 7 stycznia 2010 r. nie miał wpływu na działalność Spółki. Brak uwidocznienia w rejestrze rezygnacji członka zarządu z zajmowanej funkcji nie może prowadzić do przypisania takiej osobie odpowiedzialności określonej w art. 299 ksh, jeżeli zobowiązanie wobec spółki powstało już po złożeniu rezygnacji (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 11.12.2012 r, I ACa 1246/12).

W świetle powyższego ustalenia należy przyjąć, że pozwany odpowiada za dług Spółki, wynikający z wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach:

- z 11 lutego 2011 r, sygn. akt VII GC 253/10 w wysokości należności głównej 5 751,83 zł (bez odsetek), gdyż dotyczy ona czynszu od października do listopada 2009 r. oraz kosztów postępowania w łącznej kwocie 1 467 zł;

- z 28 marca 2011 r, sygn. akt VII GC 911/10 do wysokości 2 863,33 zł jako obejmującej czynsz za miesiąc grudzień 2009 r. oraz 22% kosztów zasądzonych w tej sprawie, tj. 676 zł (całość wynosiła 3 070 zł), gdyż tyle wynosi stosunek kwoty 2 863,33 zł, za którą odpowiada pozwany do całej kwoty, należnej od Spółki.

Dalsze kwoty zasądzone zostały w sprawie VII GC 911/10 z tytułu czynszów za styczeń i luty 2010 r, które stały się wymagalne w czasie, gdy pozwany nie był już prezesem zarządu.

W sumie zatem odpowiedzialność pozwanego ogranicza się do kwoty 10 758,16 zł, z czego 8 615,16 zł to wartość należności głównej, a 2 143 zł stanowią koszty postępowań, gdyż odpowiedzialność członków zarządu obejmuje również zasądzone w tytule egzekucyjnym wydanym przeciwko spółce koszty procesu. Orzeczenie uzasadnia przepis art.299 ksh oraz art.481 kc, przy czym Sąd Okręgowy stoi na stanowisku, że obowiązek zapłaty odsetek za opóźnienie spoczywa na członku zarządu od daty, w której on sam, nie: spółka, popadł w opóźnienie. Stosownie do uregulowania z art. 455 kc wynikające

z art. 299 § 1 ksh roszczenie odszkodowawcze staje się wymagalne niezwłocznie po wezwaniu członka zarządu do zapłaty sumy zobowiązania, którego egzekucja przeciwko spółce okazała się bezskuteczna (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 8.08.2012 r, V ACa 369/12).

Pozwany otrzymał wezwanie do zapłaty w dniu 23.10.2012 r. (k.23, 24) ze zobowiązaniem uiszczenia należności w terminie 14 dni, stąd od 7 listopada 2012 r. winien być obciążony odsetkami.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy na mocy art.386 § 1 kpc zmienił zaskarżony wyrok, a w pozostałym zakresie oddalił apelację jako bezzasadną. Niesłuszny bowiem okazał się zarzut pozwanego, że Sąd I instancji nie badał zasadności wyroków wydanych przeciwko Spółce, gdyż nie był uprawniony tego czynić, by nie narazić się na zarzut ponownego rozpoznania sprawy wcześniej prawomocnie osądzonej. Na uwzględnienie nie zasługiwał też pogląd skarżącego o braku jego odpowiedzialności za zobowiązania Spółki wobec istnienia jej majątku. Powódka wykazała bowiem, że egzekucja przeciwko Spółce okazała się bezskuteczna. Ta bezskuteczność musi się odnosić do całego majątku spółki, a nie tylko do jego części, jednakże wskazane przez pozwanego wierzytelności w żaden sposób nie zostały udowodnione, nie można ich więc (również ze względu na ich charakter) zaliczać w poczet majątku Spółki, z którego wierzyciel mógłby się zaspokoić.

O kosztach Sąd orzekł na mocy art.100 kpc i § 6 pkt 5 w zw. z § 13 ust.1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku

w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. Powódka utrzymała się z roszczeniem w 46%, a poniosła koszty 3 591 zł (1 174 zł opłata od pozwu i 2 417 zł wynagrodzenie pełnomocnika), a pozwany w postępowaniu pierwszoinstancyjnym nie poniósł żadnych kosztów, stąd powinien zwrócić powódce kwotę 1 652 zł.

W postępowaniu apelacyjnym, które również pozwany wygrał w 54% uiszczył 200 zł tytułem częściowej opłaty od apelacji, bo w pozostałym zakresie został z niej zwolniony (cała wynosiła 1 174 zł), a powódka poniosła koszty zastępstwa procesowego – 1 200 zł. Zasadnie poniesione koszty wynoszą w przypadku powódki 552 zł (46%), a pozwanego – 108 zł (54%), dlatego pozwany obciążony został obowiązkiem zwrotu powódce kwoty 444 zł.

Skoro pozwany był zwolniony częściowo od opłaty od apelacji powódka zgodnie z art.113 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych

z 28 lipca 2005 r. (kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiszczyć lub których nie miał obowiązku uiszczyć kurator albo prokurator, sąd

w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciążony przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu) została zobowiązana do zapłaty na rzecz Skarbu Państwa 54% wysokości tej opłaty, tj. 633 zł.

SSO Barbara Przybyła SSO Iwona Wańczura SSO Katarzyna Żymelka